

SERRA DEL MONTNEGRE (Montnegre carener)

SANT MARTÍ DE MONTNEGRE- TURÓ GROS- SANTA MARIA DE MONTNEGRE

Data: DIUMENGE 23 DE NOVEMBRE DE 2014

Hora de sortida: 7.45 H DEL MATÍ

Desplaçament: AMB COTXE PARTICULAR

Lloc de sortida: Aparcament de Mc Donalds (VILANOVA I LA GELTRÚ)

Coordinadors de la sortida: Josep Martí (telèfon: 660392175) i Jordi Martí (telèfon: 630602900)

Horaris previstos:

07.45 h - Trobada al punt de sortida.

08.00 h - Sortida amb cotxes particulars des de Vilanova.

09.30 h - Arribada a l'església de Sant Martí de Montnegre i esmorzar.

10.00 h - Sortida cap al turó Gros. SL-C 103.

11.45 h - Arribada al Turó Gros.

Opció Menuts:

12.00 h - Tornada a Sant Martí pel mateix camí. Arribant a les 13.30 h.

Opció grans:

12.00 h - Seguir la carena fins a Santa Maria de Montnegre.

12.50 h - Arribada a Santa Maria.

14.30 h – Arribada a Sant Martí de Montnegre i dinar.

16.30 h - Retorn cap a Vilanova.

18.00 h - Arribada a Vilanova.

Com arribar a Sant Martí de Montnegre:

De Vilanova a Vilafranca per la C-15, agafar l'autopista AP-7 en sentit Barcelona. Cal passar el peatge de Martorell i seguir en sentit Girona. Quan arribem a Sant Celoni, cal deixar l'autopista (sortida 11) i seguir les indicacions de la carretera C-61 a la primera rotonda en sentit Olzinelles i tot seguit la segona rotonda sentit Sant Celoni i Hostalric, carretera C-35, Passem Sant Celoni pel sud, travessant el polígon industrial. Tot seguit cal parar atenció al trencall: **Can Coll- Boscos del Montnegre, i indicador del restaurant Can Batlle**. Seguim una pista asfaltada que passa per la urbanització i posteriorment es transforma en pista forestal amb indicadors cap a l'església Sant Martí de Montnegre (aproximadament uns 8 km de pista de terra). Aparcarem al pàrquing de l'església.

Resum de l'itinerari:

Sant Martí de Montnegre- Terra Negra- Roureda i els faigs d'en Preses- Turó Gros o de la telefonista (766 m.)- El vaivé de la Casa Vella i l'avellanosa- Santa Maria de Montnegre (font i roure monumental)- Bagues de castanyers- l'alzina Grossa de can Preses- Sant Martí de Montnegre.

Opció Menuts: **Longitud:** 5.8 km. **Desnivell:** 285 m. **Horari:** 3 h 30 min. **Dificultat:** baixa.

Opció general: **Longitud:** 8 km. **Desnivell:** 315 m. **Horari:** 4 h 30 min. aprox. **Dificultat:** baixa.

Dificultats que hi poden haver i altres qüestions a tenir en compte:

Es tracta d'una excursió de dificultat baixa més o menys llarga segons l'opció, amb una mica de desnivell pronunciat al principi de la sortida. S'ha previst fer algunes parades de REAGRUPAMENT. Cal que tothom les respecti per al benefici del grup.

La vegetació del massís del Montnegre és abundant al vessant nord on transcorre l'excursió; això fa que els camins siguin obacs i que el terra estigui habitualment humit i molt ple de fulla seca, sobretot en època tardorenca. Trobarem trams de camí amb alguns reguerots de l'aigua de pluja. Tot plegat fa que calgui vigilar amb les relliscades i torçades de turmell.

El tram de camí de Santa Maria a Sant Martí transcorre per la pista forestal que segueix el GR-92. Aquesta pista és bastant freqüentada per cotxes, motos i bicicletes. Caldrà estar atents al trànsit.

Els adults responsables dels menors hauran de vetllar per la seva seguretat. No es pot córrer durant el trajecte. Els menors no han de passar al davant de la persona que se situarà al capdavant i que farà el guiatge de l'itinerari. Vetlleu-ho, si us plau.

Material necessari (què cal portar):

Menjar: Caldrà portar l'esmorzar i el dinar, també va bé portar quelcom per picar durant el trajecte.

Esmorzarem abans de començar l'excursió. **Dinarem** al costat de l'església de Sant Martí. **Aigua:** Trobarem una font a Santa Maria, no sabem la potabilitat. Cal portar-ne. Al costat de l'església de Sant

Martí hi ha un bar-restaurant. Si algú està interessat a dinar-hi caldria que ho encarregués anticipadament al telèfon 678427781 (dinar diumenges entre 15-18 €, no hi ha menú).

Roba d'abric: Estarem ben entrada la tardor, pot fer bastant de fred, cal preveure que pot fer vent i temperatures més fredes a la zona del turó. Convé portar roba d'abric (anorac, gorro, guants, buf...) i un impermeable per si fa vent o plou.

Calçat adequat: Botes de muntanya (IMPORTANT), si pot ser de mitja canya per evitar torçades de peu.

Documentació: Targeta federativa, document d'identitat, targeta sanitària, etc.

Descripció de l'itinerari:

Itinerari revisat sobre el terreny el dia 1 de novembre de 2014.

Excursió interessant per la variació de la vegetació; passem per l'obaga de la carena on podrem gaudir de diversitat de boscos amb alzines sureres, roures, faigs, castanyers, avellanoses (alguns exemplars monumentals, tot i que malmesos). Aquesta frondositat ens traurà les vistes panoràmiques que són escasses.

Informació extreta de:

Quadríptic Montnegre carener. *Descobrim Sant Celoni (II). Parc del Montnegre i el Corredor*. Excursions senyalitzades de la Diputació de Barcelona.

http://www.santceloni.cat/ARXIUS/documents/departaments_i_ambits/turisme/Montnegre_carener.pdf

Montnegre Corredor. Col·lecció *Els camins de l'Alba*, de Jordi Roure i Ramon Noguera. Geo-Estel/ Editorial Alpina.

Montnegre carener <http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=5535401>

Sant Martí de Montnegre.

(Seguim els senyals de Sender Local SL- C103 de franges verdes i blanques horitzontals.)

El nucli de Montnegre consta de l'església de Sant Martí, la rectoria, ca l'Auladell i l'Hostal (1). A l'antic terme i parròquia la densitat de població sempre ha estat molt baixa: l'orografia i el microclima no faciliten la colonització rural. El Montnegre ha preservat el seu caràcter forestal al llarg dels segles.

Troblem el senyal d'inici a l'encreuament de la pista principal amb l'accés a l'Hostal i a Sant Martí de Montnegre. Aquí conflueixen diversos senders: GR 5, GR 83 i GR 92. Seguim el camí que s'enfila muntanya amunt fins al coll de Terra Negra, un altre encreuament estratègic de camins.

Terra Negra

L'origen del topònim Terra Negra (2) és la negror de les pissarres que afluïren en aquesta zona de la muntanya. El bosc és dominat per les alzines que enfosqueixen el sotabosc, tot dificultant la vida als vegetals competidors al seu dessota.

Prenem la pista cap a l'esquerra, en franca ascensió cap al sud. Després de dos trencalls deixats a l'esquerra arribarem al sot dels Ternal, que delimita una sobtada transició de l'alzinar cap a la castanyeda. Continuem per la pista principal, i quan perd pendent la deixem, tot enfilant-nos a l'esquerra i després a la dreta en forta pujada fins al coll de Basses (3). Unes alzines monumentals assenyalen aquest coll peculiar i estratègic, que deixem tot seguint la pista cap a llevant. Deixem a mà dreta el coll per on marxa el GR 5 cap al sol; és el vaivé de la Casanova (vaivé és el nom que reben al Montnegre alguns colls entre l'obaga i

el solell). Poc després la pista voreja els faigs d'en Preses (4) . Més endavant, fent uns revolts, s'enfila a la roureda culminal del Montnegre, deixant una derivació planera a l'esquerra.

La roureda i els faigs d'en Preses

La carena del Montnegre és un refugi extrem per a alguns ecosistemes de muntanya mitjana, que es veuen afavorits per l'alta pluviositat anual (880 l/m2), les boires freqüents i el sòl profund i ric. La roureda, dominada pel roure de fulla gran i amb una forta presència del roure africà, molt escàs a Catalunya, senyoreja aquesta carena i hi genera un ambient singular. A la capçalera del sot Gran de can Preses, a tocar de la carena principal, un clap excepcional de faigs, amb bona naixença, sobreviu fora de la seva àrea de distribució habitual gràcies a les freqüents boires careneres.

Sense trencalls arribem al turó Gros o de la Telefonista (5) , un dels dos cims més alts del Montnegre (766 m), amb una torre de guaita d'incendis que deixem a la dreta per baixar per la pista careniera, tot obviant els camins que conflueixen per l'esquerra. En pocs minuts arribem al vaivé de la Casa Vella (6) .

El vaivé de la Casa Vella i l'avellanós

L'avellanosa cobreix densament la бага alterosa, esquitxada de roures, castanyers, alzines i, en menor abundància, grèvol, cirerers i trèmols, aquests darrers ben freqüents a les clarianes. Al dessota, lloretets i falgueres; i on la fullaraca deixa espai, molses i graminies de muntanya entapissen el sòl. Molts castanyers apareixen clivellats i morts per efecte dels fongs que els fan emmalaltir, el xancre i la tinta.

De la cruïlla estant del vaivé de la Casa Vella, prenem el camí més bagueny, tot deixant a la dreta les dues pistes que ens abocarien al solell. Seguim aquest camí planer una bona estona deixant a banda i banda algunes pistes que hi menen. Després d'un revolt a l'esquerra, prenem el corriol ample que baixa perpendicular. Sense deixar-lo, ens menarà directe a la capella de Santa Maria de Montnegre (7) , a les restes del roure monumental i a la font. El fort pendent del vessant facilita les esllavissades dels marges en èpoques de pluges.

Santa Maria de Montnegre

En alguns enclavaments de la muntanya perviuen elements alhora útils i simbòlics, ancestrals i religiosos: és el cas del roure, la font i la capella de Santa Maria. El roure, que va ser declarat arbre monumental per la Generalitat de Catalunya el 1990, era el més gruixut de la comarca i tenia més de 100 anys. Durant un temporal de neu i vent, el 7 de gener de 2010, es va trencar per l'enforcadura, on l'aigua i restes de fullaraca s'hi havien anat acumulant provocant una podridura al cor del tronc. L'ermita de Santa Maria és un edifici del segle XIX que es va enrunar durant el segle passat i que el 2009 ha estat consolidat.

Prenem la pista de baixada cap a ponent, a l'esquerra amb relació al sentit del camí per on hem arribat. Deixem a l'esquerra la font del Degotall (8) i més tard alguns camins de desembosc. Sempre seguim la pista principal, en suau descens, tot flanquejant la capçalera del sot de Can Garrumbau.

Bagues de castanyers

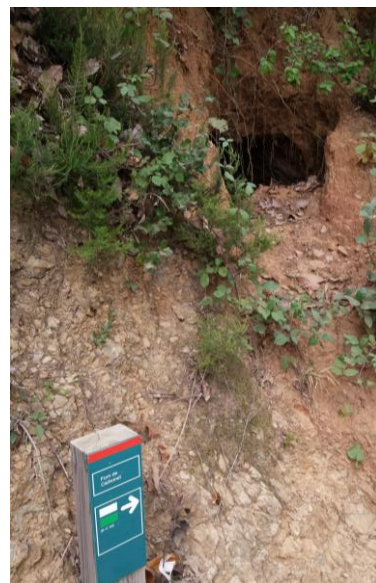
Les rouredes i l'alzinar muntanyenc de la бага foren substituïts massivament pocs segles enrere per l'explotació forestal del castanyer, arbre expandit per la colonització romana. Les perxades de castanyers, tanmateix, perden avui dia vitalitat a causa de malalties fúngiques i rendibilitat econòmica, cosa que està afavorint la recuperació d'espècies pròpies de la zona. Actualment, però, s'estan assajant amb èxit programes de lluita biològica contra aquestes plagues i plans de millora forestal.

Poc abans de l'entreforc amb la pista que ve d'Hortsavinyà, al marge, hi ha les restes esllavissades d'un forn de carbonet. Seguim en direcció a Sant Martí de Montnegre tot travessant successivament els torrents que conformen el sot Gran de can Preses.

L'alzina grossa de Can Preses

Al cor d'aquest sot podem contemplar l'alzina Grossa (9). Fa aproximadament un metre de diàmetre màxim i tres de perímetre. Igual com el roure de Santa Maria, l'alzina Grossa ha patit un trencament del tronc des de l'enforcadura. Amb uns tensors que subjecten les branques cap al mig, s'intenta allargar la vida de l'arbre. Uns metres abans, al marge esquerre del camí, es troba un altre forn de carbonet, amb la xemeneia encara visible a l'interior.

La pista, tot deixant a la dreta can Preses i la petita urbanització La Natura, ens mena directament al punt d'inici, el nucli de Sant Martí de Montnegre.

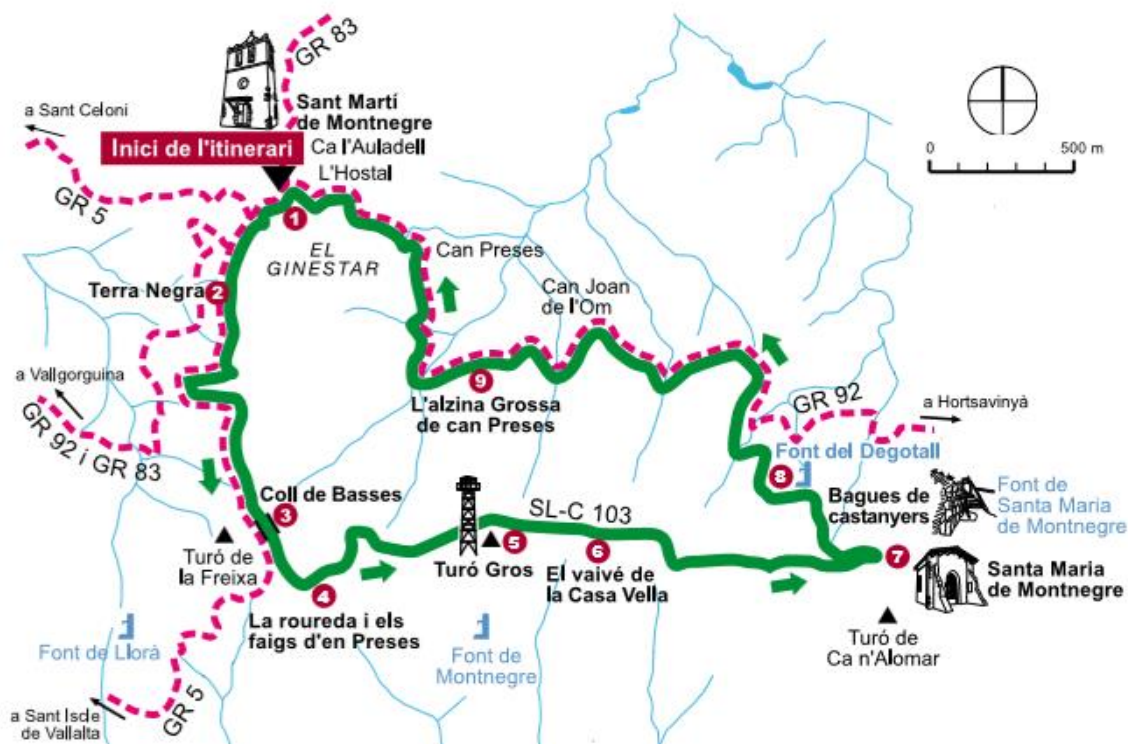

Reagrupament i dinar:

Al voltant de l'església de Sant Martí hi ha una esplanada i bosquet enjardinat ample per poder seure i dinar. Al bar-restaurant hi podem fer el cafè.

Aquesta activitat de muntanya està organitzada pel Grup de Muntanya en Família (GMeF) de l'Agrupació Excursionista Talaia i s'adreça als membres de l'entitat adscrits al GMeF. D'acord amb allò que marca la legislació per a les activitats esportives¹, **tots els participants a les activitats del GMeF hauran de disposar de la llicència federativa de l'any en curs.**

Els infants i joves que participen en aquesta activitat de muntanya hauran d'anar acompanyats dels seus pares o altres familiars que se'n faran responsables.

¹ Decret 58/2010, de 4 de maig, de les entitats esportives de Catalunya, i Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport.